

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/925/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212079
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613212079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: A. Y., nar., bytom T. XX, v konaní o zaplatenie 1681,97 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 10C/2/2014-39 zo dňa 17. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol, povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach priznanú sumu a v časti náhrady trov konania, potvrdzuje.

V nenapadnutej časti ponecháva rozsudok nedotknutý.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 433,07 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 433,07 eura od 23. 10. 2011 do zaplatenia, pričom súd jej povolil túto sumu splácať v mesačných splátkach vo výške 70 eur. Vo zvyšnej časti návrh zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Súd návrhu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti mal preukázanú jeho dôvodnosť. Podľa oznámenia navrhovateľa o schválení úveru, ako aj údajov o schválenom úvere v zmluve (bod 6.), bolo navrhovateľom akceptované poskytnutie úveru vo výške 1230 eur, so splatnosťou v 30 splátkach, vo výške splátky 75,70 eura, pri ročnej percentuálnej miere nákladov 63,67 %, úroku 70 % ročne a predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov po poskytnutí revolvingu 53,78 %. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte iná (70 % a po poskytnutí revolvingu 59,41 %) ako v prijatí návrhu - akceptácii (63,67 % a po poskytnutí revolvingu 53,78 %). Je pritom právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech spotrebiteľa alebo v jeho neprospech. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko zo strany navrhovateľa nebol bezvýhradne akceptovaný návrh odporkyne na uzavretie zmluvy v uvedenej časti. Keďže nedošlo k platnému dojednaniu ročnej

percentuálnej miery nákladov, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko navrhovateľ poskytol úver v celkovej výške 1022,10 eura a odporkyňa podľa výpisu z karty klienta, ako aj tvrdení navrhovateľa, zaplatila celkovo 589,03 eura, súd jej uložil zaplatiť žalobcovi istinu vo výške predstavujúcej rozdiel medzi uvedenými sumami, t. j. 433,07 eura (1022,10 eura - 589,03 eura) a v zostávajúcej časti podanú žalobu zamietol. Predmetom čl. 8.1 zmluvy bolo dojednanie o možnosti odporkyne požiadať o odklad splátok úveru a jej záväzok za poskytnutie uvedenej možnosti zaplatiť navrhovateľovi odplatu vo výške 207,90 eura. Uvedené dojednanie teda neukladalo odporkyni povinnosť zaplatiť odplatu v prípade, ak požiada o možnosť odkladu splátok, ale už aj za samotnú možnosť požiadať o takýto odklad, a to bez ohľadu na to, či tak v budúcnosti učiní alebo nie. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z čl. 8.4 zmluvy, podľa ktorého je odplata za poskytnutie možnosti odkladu splátok splatná dňom uzatvorenia zmluvy a veriteľ si ju započíta na pohľadávku dlžníka na poskytnutie úveru. Súd mal za to, že uvedené dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže ukladá žalovanej ako spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť poplatok za možnosť v budúcnosti požiadať o odklad platenia splátok, bez ohľadu na to, či uvedenú možnosť aj reálne využije, pričom súčasne oprávňuje žalobcu ako veriteľa ihneď pri poskytnutí úveru započítať si uvedenú pohľadávku na poskytnutý úver. Súd povolil odporkyni splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach po 70 eur mesačne, prihladajúc k výške priznanej sumy, výške príjmov a výdavkov odporkyne, k výške navrhnutej splátky, ako aj k osobe navrhovateľa.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ namietajúc závery súdu o tom, že z vykonaného dokazovania nebola preukázaná existencia dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán o RPMN. Odlišnosť v údajoch o hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, v tomto prípade a za skutkových okolností vyplývajúcich z obsahu súdneho spisu, nie je zmenou návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere predloženým zo strany odporcu v podobe žiadosti o revolvingový úver, akú má na mysli ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Údaj o RPMN vyjadruje nákladovosť úveru. Vôľa odporcu vyjadrená v žiadosti o úver a v RPMN 68,84 % zahrňuje pochopiteľne aj záujem o ten istý úver s nižšou RPMN. Údaj o RPMN uvedený v žiadosti je potrebné vykladať v tom zmysle, že ide o maximálnu hodnotu RPMN, pri ktorej odporca bol ochotný zmluvu uzavrieť. Vzhľadom k uvedenému, závery súdu o tom, že nedošlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy zo strany navrhovateľa, nie sú správne a dôvodné. Vyššie uvedené podporuje a vyplýva to aj z čl. 2. ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Súd dospel k nesprávnym záverom aj ohľadne výšky úveru a započítania odplaty podľa dohody o poskytnutí služby so sumou úveru. Odplata sa platí za prevzatie záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok kedykoľvek o to dlžník požiada. Poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33 Cdo 1956/2007. Takisto namietal aj povolenie úhrady v splátkach. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa odporkyňa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým prvostupňový súd návrh vo zvyšku zamietol, povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach priznanú sumu a v časti náhrady trov konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutej časti ostalo rozhodnutie nedotknuté.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ, konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne vo zvyšnej časti dospel k skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením

§ 132 O. s. p., to znamená, všetky dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom z nich vyvodil správny záver.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že úverová zmluva je dvojstranný úkon, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene alebo zániku súkromno-právnych vzťahov. Zmluva vzniká na základe zhodného prejavu vôle zúčastnených osôb. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie zodpovedajú náležitostiam vyžadovaným zákonom a zodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, dochádza k platnému vzniku zmluvy. Zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne.

V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ktorá skutočnosť spochybnená nebola, vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade okresný súd správne aplikoval ust. § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Rovnako, vychádzajúc zo skutkových okolností veci sa nejedná o prípad ustanovený v bode 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Z tohto bodu vyplýva, že veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru. V danom prípade bola dojednaná možnosť zníženia výšky úveru. K takejto skutočnosti však v súdnej veci nedošlo.

Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu, ak zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver tak, ako správne konštatoval okresný súd, treba považovať za úver poskytnutý bez poplatkov.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, ktorý považoval dojednanie o odmene za odklad splátok podľa bodu 8.1 zmluvy, za neplatné, z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že predmetné dojednanie môže byť chápané aj ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nerovnosť zmluvných strán v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa. Cela konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty za ňu ako je uvedená v čl. 8 zmluvy je neprijateľná, výrazné zhoršujúca postavenie odporkyne ako spotrebiteľa. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že podľa dojednania si navrhovateľ odplatu vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu nato, či odporkyňa bude mať o takú „službu“ záujem alebo nie a odmena ako taká je neprimerane vysoká. Navrhovateľ nemal právo na takúto odplatu, a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku odporkyne.

Vzhľadom na skutočnosti uvádzané odporkyňou, jej sociálnu situáciu, odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach za správne a výšku splátok za primeranú. Vzhľadom na správne vyhodnotenú sociálnu situáciu v rodine súdom prvého stupňa podľa § 160 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v tejto časti napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa pochybenie nezistil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s

§ 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. jej ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.